

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 63/2011-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 23. februára 2011 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 52 C 291/2006 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 10. decembra 2010 doručená sťažnosť MUDr. D. B., B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 52 C 291/2006.

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ vidí porušenie ním označených práv v dĺžke konania, v nesprávnom meritórnom rozhodnutí okresného súdu vo veci samej rozsudkom z 25. októbra 2006, ako aj v nesprávnych procesných rozhodnutiach okresného súdu jeho uzneseniami vydanými v namietanom konaní.

Sťažovateľ pripojil k sťažnosti aj svoju sťažnosť na prieťahy v konaní podanú 6. júla 2010 predsedníčke okresného súdu.

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd vo veci vydal tento nález:

„II.A. Okresný súd Bratislava II porušuje základné práva D. B. garantované čl. 48 ods. 2 Ústavy a čl. 6 ods. 1 Dohovoru.

II.B. Ústavný súd prikazuje Okresnému súdu BA II konať vo veci 52C/291/2006 spravodlivo, zabezpečiť dôkazy a rešpektovať existenciu falsifikátov pri rozhodovaní.

II.C. Okresný súd Bratislava II je povinný zaplatiť D. B. satisfakciu vo výške 20.000 EUR (pre opakované delikty) v lehote 3 dni od právoplatnosti Nálezu Ústavného súdu. Okresný súd je povinný zaplatiť aj úroky z omeškania v prípade omeškania vo výške 200 EUR denne za každý deň omeškania od dňa povinnosti zaplatiť do zaplatenia.

II.D. Ústavný súd zrušuje Rozsudok OS BA II 52/291/06-87 z dňa 25. 10. 2006, uznesenie 52C/291/06-111 z dňa 10. 05. 2007, uznesenie 52C/291/06-154 z dňa 07. 09. 2007.“

Sťažovateľ požiadal o ustanovenie právneho zástupcu z radov advokátov pre zastupovanie v konaní pred ústavným súdom.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietal, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05, IV. ÚS 221/05).

Sťažovateľ namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie a prerokovanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 52 C 291/2006.

Ústavný súd z vyžiadaného spisu okresného súdu sp. zn. 52 C 291/2006 zistil tento priebeh konania:

Žalobou podanou okresnému súdu 20. februára 2006 sa žalobca označený ako „*BYTOVKA..., spoločnosť vlastníkov bytov, D...*“, domáhal proti žalovanému označenému ako „*MUDr. Š. B..., B...*“, zaplata sumy 25 083 Sk s príslušenstvom.

Okresný súd v marci 2006 vydal vo veci platobný rozkaz, v máji 2006 žalobca upravil označenie mena žalovaného na „*MUDr. D. B.*“ a okresný súd zrušil vydaný platobný rozkaz. V auguste 2006 bola zaslaná sťažovateľovi ako žalobcovi na vyjadrenie žaloba, 11. októbra 2006 sa vo veci konalo prvé pojednávanie a 25. októbra 2006 druhé pojednávanie, na ktorom bol vyhlásený rozsudok (okresný súd čiastočne vyhovel žalobe a v ostatnej časti ju zamietol, trovy konania nepriznal žiadnemu z účastníkov konania).

Po odvolaniach podaných oboma účastníkmi proti rozsudku okresného súdu z 25. októbra 2006 bol spis 20. decembra 2006 predložený Krajskému súdu v Bratislave (ďalej len „*krajský súd*“) a 7. mája 2007 bol vrátený okresnému súdu bez rozhodnutia o odvolaniach z dôvodu, že sťažovateľ nezaplatil súdny poplatok za odvolanie, čo odôvodňuje zastavenie konania o odvolaní sťažovateľa okresným súdom.

Uznesením z 10. mája 2007 okresný súd zastavil konanie o odvolaní sťažovateľa proti rozsudku z 25. októbra 2006 pre nezaplatenie súdneho poplatku za odvolanie.

Po odvolaní sťažovateľa proti uzneseniu okresného súdu z 10. mája 2007 bol spis 11. júna 2007 predložený krajskému súdu a 29. júna 2007 bol vrátený okresnému súdu bez rozhodnutia o odvolaní z dôvodu, že dosiaľ okresný súd nerozhodol o žiadosti sťažovateľa o oslobodenie od súdneho poplatku.

Uznesením zo 7. septembra 2007 okresný súd rozhodol o žiadosti sťažovateľa o priznanie oslobodenia od poplatku tak, že mu oslobodenie nepriznal.

Po odvolaní sa sťažovateľa proti uzneseniu okresného súdu zo 7. septembra 2007 bol spis 16. januára 2008 predložený krajskému súdu a 15. júla 2008 bol vrátený okresnému súdu s uznesením krajského súdu z 30. júna 2008 o zrušení uznesenia okresného súdu zo 7. septembra 2007 a o zrušení rozsudku okresného súdu z 25. októbra 2006 a vrátení veci na ďalšie konanie. Krajský súd odôvodnil svoje rozhodnutie procesnými vadami konania spočívajúcimi v nesprávnom označení žalobcu v zrušenom uznesení a rozsudku. Po vrátení veci žalobca upresnil svoje označenie v žalobe v súlade s jeho registráciou ako právnickej osoby na „*BYTOVKA... D...*“.

Pojednávanie nariadené na 28. november 2008 bolo zrušené z dôvodu, že v inom konaní, ktorého účastníkom bol sťažovateľ a ktoré prerokúvala totožná zákonná sudkyňa ako posudzované konanie, bola táto sudkyňa vylúčená. Z uvedeného dôvodu bola opatrením predsedníčky súdu z 20. novembra 2008 vec pridelená novému zákonnému sudcovi.

Ďalšie pojednávanie sa konalo 27. mája 2009, na ktorom bola vec meritórne prerokovaná.

Podaním doručeným okresnému súdu 1. júna 2009 sťažovateľ vzniesol námietku zaujatosti zákonného sudcu, dôvody svojej námietky zhrnul aj na pojednávaní konanom 29. júna 2009, ktoré bolo následne odročené na neurčito pre účely preloženia spisu krajskému súdu na rozhodnutie o vznesenej námietke.

Spis bol predložený krajskému súdu na rozhodnutie o námietke zaujatosti 13. novembra 2009 a vrátený okresnému súdu 11. decembra 2009 bez rozhodnutia o námietke z dôvodu, že obsahovo ide o námietku, na ktorú okresný súd neprihliada a nepredkladá nadriadenému súdu na rozhodnutie s poukazom na § 14 ods. 3 s § 15a ods. 5 Občianskeho súdneho poriadku.

Dňa 9. decembra 2010 okresný súd nariadil vo veci ďalšie pojednávanie na 24. január 2011, ktoré sa riadne konalo a na ktorom bola vec meritórne prerokovaná a pojednávanie bolo odročené na 7. marec 2011.

Ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľa a skúmal, či nie sú dané dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, ktoré bránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

Pokiaľ sťažovateľ vidí porušenie ním označených práv v nesprávnom meritórnem rozhodnutí okresného súdu vo veci samej rozsudkom z 25. októbra 2006, ako aj v nesprávnych procesných rozhodnutiach okresného súdu jeho uzneseniami vydanými v namietanom konaní 10. mája 2007 a 7. septembra 2007, ústavný súd konštatuje, že postup okresného súdu a jeho rozhodnutia mohli byť na základe prípustného opravného prostriedku a aj boli na základe sťažovateľom podaného odvolania preskúmané krajským súdom, a preto na ich preskúmanie nie je daná právomoc ústavného súdu.

Ústavný súd preto podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde sťažnosť v tejto časti odmieta pre nedostatok svojej právomoci.

Sťažovateľ videl porušenie ním označených práv aj v nečinnosti, resp. neefektívnej činnosti okresného súdu v namietanom konaní.

Ústavný súd poukazuje na svoju judikatúru, z ktorej vyplýva, že nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 154/03, IV. ÚS 221/05). V prípade, keď ústavný súd zistil, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné priet'ahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, čo platí, aj pokiaľ ide o čl. 6 ods. 1 dohovoru, nevyslovil porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (napr. II. ÚS 57/01, IV. ÚS 110/04), prípadne návrhu buď nevyhovet (napr. I. ÚS 11/00), alebo ho odmietol ako zjavne neopodstatnený (napr. I. ÚS 17/01, I. ÚS 41/01, I. ÚS 57/01, IV. ÚS 221/05).

Ústavný súd konštatuje, že síce v postupe okresného súdu je možné ustáliť isté procesné pochybenia (nesprávne označenie účastníkov v rozhodnutiach, predčasné alebo nedôvodne predkladanie spisu krajskému súdu na konanie o odvolaniach), uvedené však vzhľadom na dĺžku konania (v trvaní piatich rokov) nie je možné hodnotiť ako taký prieťah v konaní, ktorý by mohol viesť k porušeniu označených práv sťažovateľa.

Pred doručením sťažnosti ústavnému súdu 10. decembra 2010 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 24. január 2011, ktoré bolo odročené na 7. marec 2011, z čoho vyplýva, že okresný súd vo veci v čase doručenia sťažnosti riadne konal a jeho konanie necharakterizujú prieťahy a nečinnosť.

Ústavný súd preto podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde sťažnosť v tejto časti odmieta ako zjavne neopodstatnenú.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti sa ústavný súd ďalšími nárokmi sťažovateľa nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. februára 2011